

въ Кишиневъ, а на 28 сѣщия тримачтовъ броненосецъ се появява прѣдъ Браила. Около него се расхождали други два малки. Послѣ се явилъ единъ новъ корабъ, незабѣлженъ до тогазъ въ водитѣ на Мачинския рѣкавъ. Той приличалъ повече на пассажерски, отколкото на воененъ броненосецъ. Този пароходъ скоро спуснѣлъ шлюпка (родъ варка), която се приближила до голѣмия броненосецъ, на който завчасъ се дигнѣлъ вице-адмиралски флагъ (знаме). Но адмиралъ Бугонъ-паша не останѣлъ въ този броненосецъ, а съ него минѣлъ на други корабъ. Голѣмийтъ корветъ съ другитѣ малки кораби се настанилъ въ Мачинския заливъ и завзелъ боева позиция. Разстоянието отъ корвета до броненосца било три и половина километри.

На рускитѣ батареи, които били двѣ, се дало заповѣдъ да отворѣтъ огнь. Първата хвърлила нѣколко пжти, но не сполучила да умѣри кораба; тогазъ втората №. 3 взела хубава посока, хвърлила нѣколко пжти до самия корветъ, но не могла да го закачи и той мълчаливо занимавалъ само заплашително положение.

Били вече хвърлени до тридесетъ снаряда; скоро щѣли да прѣстанѣтъ, защото и турцитѣ не отговаряли. Но изведнѣжъ, — това било по 2 часа и 10 минути послѣ пладне, — въ единъ и сѣщи мигъ, изъ двѣтъ батареи се пуснѣли два удара. Тѣзи съврѣменность била случайна. Минѣли десетъ минути. Изведнѣжъ корветата се покрива съ димъ, прѣзъ който, като мѣлния сѣ пробилъ темноаленъ огнь. Много отъ зрителитѣ най-напрѣдъ помислили, че неприятельтъ хвърлилъ бомба; но подиръ двѣ-три секунди раздава се ужасенъ, грѣмоподобенъ трѣсъкъ, който поехтѣлъ отъ браиловския брѣгъ; грѣмаденъ стѣлпъ отъ нѣколко сплетени езици огнь и отъ черенъ гѣстъ димъ сѣ издигнѣлъ къмъ небето на 85 метри и застанѣлъ надъ корвета.

Отъ румжнския брѣгъ прѣзъ бинколи се виждало